

RETALLS DE PREMSA

Voldria fer unes puntualitzacions a la carta del president de la Federació Cultural (?) Catalana de 4 x 4, publicada a l'AVUI l'1-11-95. Per començar, expressar la contradicció que per a mi representa el terme "excursionisme motoritzat". L'esperit de l'excursionisme consisteix a penetrar el medi natural discretament, amb una curiositat amable, sense alterar el marc on humilment hom s'introdueix, i no cavalcant estridents i pudents motors que, més que paisatge, persegueixen velocitat. Fa més d'un segle que hi ha excursionisme i aquesta activitat mai no ha desvetllat l'hostilitat dels habitants de les zones visitades. En tot cas, en les zones més aïllades podia haver-hi un comprensible sentiment d'estranyesa astronàutica. L'hostilitat l'ha provocat la fatxenda agressivitat que, per definició, ostenten els vehicles motoritzats gratuïts en un àmbit de delicats equilibris. No tinc res contra els vehicles tot terreny sempre que no se'ls tregui del seu context. I el seu context és facilitar la vida de la gent que habita l'anomenat espai natural, com ara pagesos, veterinaris i metges rurals. Que la indústria automobilística intenti potenciar un dels seus segments em sembla lògic; també m'ho sembla que hi hagi una sòlida oposició ecologista a aquesta tendència. Finalment, em sembla poc esportiva la intenció del president esmentat, de criminalitzar i aïllar els qui s'oposen a les seves apocalíptiques màquines, tot titllant-los de minoria que té "una postura intransigent i mesquina, feréstega, de rebuig a la presència de persones forasteres que voreja la xenofòbia"... Uf!, devia quedar descansat en escriure aquest paràgraf.

Enric Marsol. Rubí (Vallès Occidental)
Avui, 18 -11 -95

Desertització i pluges

Després dels incendis, a l'octubre va arribar l'acció devastadora de les pluges, les més fortes dels últims anys a Catalunya, amb destrosses i inundacions que no es recordaven des de l'any 1982. Les precipitacions van caure sobretot a les comarques prelitorals i van deixar quantitats d'entre 100 i 300 litres per metre quadrat, amb el rècord de 410 litres a Alforja (Baix Camp). Pràcticament tots els rius de la conca mediterrània es van desbordar i van negar cultius i pobles.

Als últims 30 anys, per diversos motius a més dels incendis, Catalunya va perdre més del 15% de la seva massa forestal. A tot això cal afegir els efectes de les grans obres públiques, com carreteres, embassaments i autopistes, construïdes sense preveure l'impacte ambiental negatiu en el medi.

Les conseqüències d'aquest canvi a la nostra orografia són una progressiva desertització del país, mitjançant l'erosió del terra (cada any es perden 75 milions de tones de terres fèrtils productives que van caure al fons dels pantans, fet que fa descendir la capacitat d'embassament), la disminució de les reserves d'aigua al subsòl, la destrucció del paisatge i, sobretot el fet que faciliten les inundacions catastròfiques com les que van arribar a Catalunya a la tardor, perquè els boscos constitueixen un dels elements essencials per mantenir l'equilibri de la biosfera.

El Periódico de l'Estudiant
Maig 1995 - Núm. 8